

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/187/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021203401
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:0021203401.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: JUDr. U. O., A.. XX.XX.XXXX, W. Q. P., T. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Juraj Kus, so sídlom v Michalovciach, Nám. osloboditeľov 10 proti žalovanej Obec Vinné, Obecný úrad 072 31 Vinné č. 508, IČO: 00 325 953, zastúpenej Advokátskou kanceláriou IURISTICO s.r.o, so sídlom v Košiciach, Cimborkova 13, IČO: 36 588 041, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce č. k. 5C/54/2021-65 zo dňa 23. augusta 2021

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. P r i z n á v a žalovanej proti žalobcovi 100% nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Obci Vinné.

III. Súd priznáva žalovanej 100 % náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Napadnuté uznesenie odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo doručené súdu dňa 02.08.2021 domáhal voči žalovanej vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil povinnosť odstrániť oplotenie v celkovej dĺžke 8 m pozostávajúce z troch murovaných kamenných pilierov a pevnej časti plotovej výplne tvorenou oceľovou kari rohožou, nachádzajúce sa medzi pozemkami parcely registra C KN č. XXXX/XX o výmere 140 m² kat. územie Q., zapísaná na LV č. XXXX vo vlastníctve P. Q. a parcely registra C KN č. XXXX/X o výmere 8.111 m² v kat. území Q., zapísanej na LV č. XXXX vo vlastníctve žalovanej.

3. Návrh žalobca odôvodňoval tým, že P. Q. je vlastníkom pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere 59 m² - ostatná plocha, ktorá sa nachádza v kat. území Q., zapísaná na LV č. XXXX a vlastníkom tohto pozemku sa stal na základe kúpnej zmluvy V - XXXX/XXXX z 19.10.2020 č. z. XXX/XX P. Q., ktorý ho kúpil od predchádzajúcej vlastníčky Y. O.. Na parc. č. XXXX/XX o výmere 59 m² sa nachádza stavba - miestna a účelová komunikácia. Tento pozemok Obec Vinné predala Y. O. podľa tvrdenia žalobcu v rozpore so zákonom. Vlastníctvo pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere 59 m² je zapísané na LV č. XXXX, kde je uvedený spôsob využívania pozemku pod č. 22, čo znamená, že ide o pozemok na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti. Rovnaký spôsob využívania pozemku pod č. 22 je uvedený aj pri pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 8.111 m², ktorého vlastníkom je žalovaná a je zapísaná na LV č. XXXX kat. územie Q.. Podľa § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách - Cestný zákon s

tým, že miestne komunikácie sú vo vlastníctve obcí. Čo sa týka odôvodnenia podaného návrhu, rovnako žalobca poukazoval na ust. § 4 ods. 3 písm. d/, f/, g/ zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení s tým, že vlastník pozemku (P. Q.), na ktorom sa nachádza stavba - miestna a účelová komunikácia, je povinný strieť obmedzenie svojho vlastníckeho práva tým, že jeho pozemok je užívaný pre potreby všetkých ako verejné priestranstvo, čo ale nemôže nastať, keďže predmetný pozemok s parcelným číslom XXXX/XX o výmere 59 m², na ktorom sa nachádza stavba je oplotený, čím vlastník pozemku P. Q. koná v rozpore s ust. § 57 ods. 2 stavebného zákona č. 50/1976 Zb. v platnom znení a podľa vedomostí ani nikdy nepožiadaval stavebný úrad - žalovanú o oznámenie drobnej stavby, nepripojil k takémuto oznámeniu situačný výkres a stavebný úrad nikdy nedal súhlas s realizáciou drobnej stavby - oplotenia parc. č. XXXX/XX o výmere 59 m², na ktorom sa nachádza stavba- účelová a miestna komunikácia, a keďže tak P. Q. konal bez súhlasu stavebného úradu a oplotil verejné priestranstvo, ktoré má slúžiť obmedzenému okruhu užívateľov, zdôvodňoval zákonné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

4. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, po právnom posúdení veci v zmysle ust. § 6 ods. 1, § 20 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, s odkazom na § 43 ods. 1 zákona č. 8/2001 Z.z. o cestnej premávke, súd prvej inštancie konštatoval, že s odkazom na ust. § 161 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ako aj ust. § 10 ods. 1, keďže Civilný sporový poriadok vymedzuje v ust. § 3 právomoc súdu v prípade, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány a nakoľko výstavba, užívanie, ochrana pozemnej komunikácií, práva a povinnosti vlastníkov a správcov pozemných komunikácií aj užívateľov, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a orgánov štátneho odborného dozoru vo veciach pozemných komunikácií, je upravená zákonom č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v § 1 ods. 1, pričom povinnosti obce vyplývajú z vlastníctva miestnych komunikácií v zmysle § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci nie je daná právomoc súdu, a to aj s odkazom na ust. § 23 Cestného zákona s tým, že podľa žalovanej sporné oplotenie sa nachádza výlučne len na pozemku vo vlastníctve p. Q. a nie na hranici medzi pozemkom p. Q. - parc. č. XXXX/XX a pozemkom vo vlastníctve obce - parc. č. XXXX/X, ide aj o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej. Keďže otázky užívania miestnych komunikácií nie sú inštitútom súkromného práva, ale verejnoprávnym oprávnením, súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenie bude vec postúpená Obci Vinné ako miestne príslušnému správnomu orgánu na rozhodnutie o tomto nároku. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, vychádzajúc z plného úspechu žalovanej v tomto konaní.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, f/ a h/ CSP, keďže mal za to, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ako prvé apeloval na to, že súd prvej inštancie konal v rozpore s ust. § 331 CSP, keďže žalovanej doručil podaný návrh na vyjadrenie. Nesúhlasil s tým, že vo veci nie je daná právomoc súdov v znení podaného odôvodnenia, ako aj s nedostatkom pasívnej vecnej legitímácie obce, čo je v rozpore so skutkovým a právnym stavom veci. Poukazoval na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 689/2017-22, ktorý rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu NS SR sp. zn. 3Cdo/1385/2015 zo dňa 6.3.2017, kedy je možné zakázať prejazd motorových vozidiel a zdržať sa využívania komunikácie na prejazd a parkovanie cestných motorových vozidiel, a to dávajúc do pozornosti aj ďalšie citované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, napr. uznesenie sp.zn. 7Cdo/195/2020 zo dňa 29.4.2021, kde sa žalobca domáhal, aby súd uložil určitý zákaz užívania ciest cestnej komunikácie, alebo zákaz prejazdu motorových vozidiel po určitej cestnej komunikácii. Mal za to, že v danom konaní sa nedomáha úpravy práv a povinností, ktoré vyplývajú zo zákona o pozemných komunikáciách č. 135/1961 Zb. (Cestný zákon), keďže sa len domáha, aby súd uložil žalovanému splnenie povinností, ktoré mu ukladá ust. § 43 ods. 1 zákona č. 8/2001 Z.z. o cestnej premávke, keďže spôsobil prekážku cestnej premávky, a preto je povinný ju bezodkladne odstrániť. Keďže zo spisu je zrejmé, že P. Q. ako vlastník pozemku parcely registra C KN č. XXXX/XX o výmere 140 m², zapísanej na LV č. XXXX v kat. území Q., odmietol odstrániť pevnú prekážku na cestnej komunikácii, ktorej správcou je žalovaný, t.j. Obec Vinné, ktorá je správnym orgánom, na ktorý je prenesený výkon štátnej správy vo veciach miestnych a účelových komunikácií v zmysle § 3 ods. 2 cestného zákona č. 135/1961 Zb., čo doposiaľ ale žalovaný nevykonal a žalovanej nemôže

byť dané oprávnenie, aby o svojej povinnosti rozhodovala, pričom neobstojí ani potreba nepreukázania bezodkladnej úpravy pomerov, ani to, že by mu predmetná prekážka bránila v prístupe na pozemky, keďže jediným prístupom k pozemku s parc. č. XXXX/X o výmere 47 896 m², ktorého je žalobca vlastníkom, je cestná komunikácia, ktorá sa nachádza na pôvodnej parcele č. XXXX/XX o výmere 59 m² s tým, že táto parcela č. XXXX/XX je zlúčená s parcelou č. XXXX/XX a má výmeru 120 m². Preto neobstojí tvrdenie súdu, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na vydanie neodkladného opatrenia, keďže uvedené skutočností ani nemal posudzovať, nakoľko súd konanie zastavil, čím porušil právo na spravodlivý proces a napadnuté rozhodnutie je v tomto smere nepreskúmateľné a vykazuje vysoký stupeň svojvôle a arbitrárnosti. Navrhol zmeniť napadnuté rozhodnutie a jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovieť.

6. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že s odkazom na ust. § 329 ods. 1 CSP nie je vylúčené, aby sa žalovaný vyjadril k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže súd iba môže, nie musí rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez vyjadrenia žalovaného, čím súd prvej inštancie žiadne právo neporušil a čo sa týka rozhodnutia súdu v bode 11. poukazoval na citované rozhodnutia vo veciach užívania pozemných komunikácií, kde je daná právomoc správnych orgánov s tým, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje voči správnomu orgánu, ktorý vo veci odstránenia prekážky na pozemnej komunikácii konal v správnom konaní. Preto súd v civilnom konaní nemá právomoc vo veci rozhodnúť a rovnako vo veci nie je daná pasívna vecná legitímácia žalovanej ako cestného správneho orgánu s tým, že žalovaná popierala tvrdenie žalobcu o tom, že by sa oplotenie nachádzalo medzi pozemkom vo vlastníctve p. Q. (parc. č. XXXX/XX) a pozemkom vo vlastníctve obce (parc. č. XXXX/X). Oplotenie sa nachádza výlučne na pozemku vo vlastníctve p. Q., o čom má navrhovateľ vedomosť, čo je zrejme z dôkazov, ktoré navrhovateľ priložil k svojmu návrhu (predžalobná výzva adresovaná p. Q., podania adresované obci) a obec nemá k predmetnému oploteniu žiadny súkromnoprávny vzťah. Navrhovala, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uvádzal, že v konaní sa domáha uloženia povinnosti správcovi cestnej komunikácie, splniť povinnosť, ktorú mu ukladá ust. § 43 ods. 1 zákona č. 8/2001 Z.z. o cestnej premávke, keďže tento spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť, a to P. Q. ako vlastníka pozemku parc. č. XXXX/XX o výmere 140 m², ktorý odmietol odstrániť pevnú prekážku (oplotenie na cestnej komunikácii), ktorej správcou cesty je žalovaná. Apeloval na to, že použitá judikatúra je pre danú vec nenáležitá s tým, že zotrval na tom, že súd konal v rozpore s ust. § 331 CSP, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Apeloval na to, že nie je v žiadnom vzťahu s P. Q. ale na nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania je miestna komunikácia, ktorá je vo vlastníctve žalovanej, pričom povinnosť žalovanej vyplýva z § 3d ods. 3 cestného zákona, keďže vykonáva jej údržbu. Z tohto dôvodu aj podaný návrh smeruje proti Obci Vinné a nie proti P. Q. a s odkazom na § 120 ods. 2 OZ stavby nie sú súčasťou pozemku, keďže s odkazom na § 6 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, pozemnú komunikáciu môže každý užívať obvyklým spôsobom na účely, na ktoré je určená. Poukazoval na výzvy na odstránenie oplotenia na cestnej komunikácii adresované P. Q., čo nevykonala ani žalovaná (viď upovedomenie o výkone štátneho stavebného dohľadu zo dňa 4.3.2021). Apeloval na geometrický plán LV č. XXXX, kópiu katastrálnej mapy o zlúčení parciel č. XXXX/XX a XXXX/XX, kde žalovaná je povinná bezodkladne odstrániť prekážku. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a vyhovel jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

8. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu opätovne navrhovala potvrdiť napadnuté uznesenie s tým, že zotrvala na uvádzaných skutočnostiach v podanom vyjadrení.

9. Predmetné vyjadrenie, keďže neobsahuje nové skutočnosti bolo odvolacím súdom elektronicky doručené žalobcovi.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 ods. 1,2 CSP, a to z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže aj podľa odvolacieho súdu v predmetnom konaní s odkazom na ust. § 3 a 4 CSP nie je daná právomoc súdu a preto z dôvodu

vecnej správnosti, odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

13. Podľa § 4 CSP iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

14. Podľa § 324 ods. 1 a 3 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

17. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

18. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Odvolací súd uvádza, že pre nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov uvedených v Civilnom sporovom poriadku prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a/ sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami sporu, b/ tieto právne vzťahy vyžadujú úpravu, c/ táto úprava je potrebná, d/ neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu (strana sporu nie je obmedzená spôsobom neprímeraným povahy veci), e/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

20. Neodkladné opatrenie je zabezpečovacím prostriedkom, ktorým sa upravujú pomery strán sporu, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti. Z tohto dôvodu nie je síce potrebné zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré treba zistiť pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej), ale musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností, odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ako aj z dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a aj pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie NS SR 2 MCdo/3/2010).

21. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov sa zisťujú najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí sa dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná (uznesenie NS SR 6Cdo/171/2010).

22. Zo skutkového hľadiska je nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia taký stupeň presvedčivosti osvedčenia skutkových okolností v ňom tvrdených, pri ktorom je dôvodný predbežný skutkový záver, že tvrdené skutkové okolnosti sú pravdivé. Predpokladom úspešnosti návrhu z právneho hľadiska je to, že z tvrdených a primerane osvedčených

skutkových okolností možno vyvodíť predbežný právny záver o pravdepodobnom úspešnom uplatnení alebo bránení práva toho, kto vydanie neodkladného opatrenia žiada. Znamená to teda, že súd sa musí pri rešpektovaní účelu a hraníc predbežnosti zaoberať aj otázkou práv a povinností, ktoré tvoria obsah právneho vzťahu strán, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Podporne k tejto argumentácii je možné použiť aj rozhodovaciu činnosť ÚS SR, ktorý vo svojej rozhodovacej činnosti týkajúcej sa postupu pri nariaďovaní predbežných opatrení uviedol, že „v konaní o návrhu na vydanie predbežného opatrenia musia byť taktiež rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, resp. základného práva na súdnu ochranu. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí mať predovšetkým rovnako ako iné rozhodnutia zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť náležite odôvodnené“ (Nález ÚS SR IV. ÚS 257/2010).

23. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia sa musí vziať zreteľ na fakticitu javu, proporionalitu následku a príčinu jeho vzniku a je potrebné zvažovať pozitívne a negatívne argumenty v kolízii stojacích záujmov za súčasnej minimalizácie zásahov do základných práv účastníkov konania (Nález Ústavného súdu ČR IV. ÚS 89/02).

24. Aj keď (s poukazom na vyššie uvedenú judikatúru) pre potrebu rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia, nie je potrebné zisťovať všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, ale je potrebné skúmať osvedčenie nároku, ktoré znamená preukázanie najvýznamnejších skutočností - okolností, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, s dôrazom na naliehavosť riešenia vzťahov medzi stranami sporu, keďže miera osvedčenia sa riadi konkrétnou situáciou a najmä naliehavosťou jej riešenia.

25. Z uvedeného je tak rovnako zrejmé, že predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, preukázanie dôvodnosti osvedčenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti a to s väčším dôrazom práve v konaní, ak neodkladné opatrenie nahrádza trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu.

26. Pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Zároveň pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku neodkladného opatrenia sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu, a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný oprávneným navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov; t.j. či ide o zásah primeraný.

27. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Odvolací súd sa s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia.

29. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza, že len v zákonom výslovne určených prípadoch disponuje právomocou poskytnúť ochranu porušenému alebo ohrozenému subjektívnemu právu iný orgán ako súd, napr. správny orgán. Orgánom určeným poskytnúť predbežnú ochranu porušenému alebo ohrozenému subjektívnemu právu je samosprávny orgán (obec) a prichádza do úvahy výlučne v prípadoch, ak došlo k zrejmému zásahu do pokojného stavu. V týchto prípadoch môže orgán obce zásah zakázať a rušiteľovi uložiť povinnosť obnoviť predchádzajúci pokojný stav. Týmto rozhodnutím orgánu obce ale v žiadnom prípade nie je konzumované právo domáhať sa ochrany na príslušnom súdu. Naopak, predbežný zákaz zo strany orgánu obce nie je rozhodnutím o tom, čo je právo - ide len o zákonom ustanovenú výnimku, podľa ktorej predbežnú ochranu porušenému právu poskytol iný orgán ako súd. Aj v týchto prípadoch však rozhodnutie o tom, čo je v konkrétnom prípade právo, patrí výlučne

súdu, keďže len výnimočne, v hraničných situáciách zákon umožňuje aj takú ochranu subjektívnych práv, ktorá nie je krytá vôbec žiadnym rozhodnutím orgánu ochrany práva, a to napríklad v prípade svojpomoci, teda právomoc súdov predstavuje súhrn oprávnení a povinností súdov pri prejednávaní a rozhodovaní vecí vyplývajúcich z porušenia alebo ohrozenia subjektívnych práv a v prípade absencie civilnej právomoci má vždy za následok zastavenie konania a postúpenie veci na prejednanie a rozhodnutie tomu orgánu, do ktorého právomoci daná vec patrí, keďže nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľná vada konania.

30. V danom prípade, keďže z odôvodnenia podanej žaloby nevyplýva, aby sa žalobca voči žalovanej v správnom konaní, náležite domáhal ochrany svojho porušeného práva v znení odstránenia vecí, ktoré sa nachádzajú na pozemku P. Q., ktorý kúpil od predchádzajúcej vlastníčky s tým, že na predmetnej parcele č. XXXX/XX o výmere 59 m² sa nachádza aj stavba - miestna a účelová komunikácia, čo vyplýva aj z LV č. XXXX, kde je uvedený spôsob využívania pozemku pod č. 22, keďže ide o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasti, pričom rovnaký spôsob využívania pozemku je uvedený aj pri pozemku s parc. č. XXXX/X o výmere 8.111 m², ktorého vlastníkom je žalovaná a je zapísaná na LV č. XXXX kat. územie Q. s tým, že podľa § 3d ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, tak ako to aj správne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia, pričom miestne komunikácie sú vlastníctve obce a žalobca žiadal, aby bolo nariadené neodkladné opatrenie voči vlastníčkovi miestnej komunikácie, ktorým je obec, keďže sa tam nachádza oplotenie v celkovej dĺžke 8 m pozostávajúce z troch murovaných kamenných pilierov a pevnej časti plotovej výplne tvorenou oceľovou kari rohožou s tým, že oplotenie žalobcovi znemožňuje prechod a prejazd autom cez parc. č. XXXX/XX, nakoľko práve Obec Vinné ako orgán miestnej štátnej správy je oprávnená v tejto veci konať a nariadiť odstránenie akejkoľvek zábrany - pevnej prekážky, obmedzujúcej zjazdnosť miestnej komunikácie a žalobca to aj podávanými žiadosťami, listami zo dňa 26.1.2021, 27.4.2021, 15.6.2021 a 7.7.2021 žiadal, pričom žalovaná oznámila žalobcovi, že začala konanie o nariadenie odstránenia stavby zo dňa 19.4.2021, ktoré zaslala vlastníčkovi pozemku P. Q., ktorý ale predmetné oplotenie z parc. č. XXXX/XX neodstránil, čím mala podľa žalobcu žalovaná konať v rozpore s ust. § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke s tým, že po doručení opakovaných žiadostí aj došlo k zlúčeniu parciel č. XXXX/XX a č. XXXX/XX, pričom parc. č. XXXX/XX už neexistuje, keďže došlo k jej zlúčeniu s parc. č. XXXX/XX, a to podľa žalobcu z dôvodu znemožnenia výkonu rozhodnutia o odstránení stavby, len žalovaná v rámci správneho konania má ako príslušný správny orgán právomoc ako prvá vo veci konať a nie súd, keďže iný subjekt zasiahol do riadneho užívania miestnej cestnej komunikácie, ktorej správcom je žalovaná.

31. Rovnako žalovaná poukazovala na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní a to potom, čo mala za to, že vo veci nie je daná právomoc súdu na konanie a rozhodnutie, keďže ide o veci upravené Cestným zákonom, ako aj zákonom o pozemných komunikáciách, kde otázky užívania účelových komunikácií, nie sú inštitútom súkromného práva ale verejným oprávnením, pričom žalobca voči správcovi cesty t.j. žalovanej v tomto konaní žiada uložiť ďalšej fyzickej osobe, t.j. p. Q., ktorý je vlastníkom pozemku, aby odstránil plot, ktorý sa nachádza na účelovej komunikácii vo vlastníctve žalovanej, a keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje k úprave užívania pozemnej komunikácie, ktorá je svojou povahou verejnoprávneho oprávnenia upravená osobitným predpisom (viď. § 6 ods. 1, § 20 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách ako aj § 23, 43 ods. 1 zákona č. 8/2001 Z.z. o cestnej komunikácii, sa odvolací súd stotožňuje s tým, že o právach a povinnostiach vo vzťahu k pozemným komunikáciám je oprávnený v tomto spore rozhodnúť príslušný správny orgán a nie všeobecný súd v rámci súkromnoprávnej žaloby.

32. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. premávku na pozemných komunikáciách upravujú osobitné predpisy; v ich medziach môže každý užívať pozemné komunikácie obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené (ďalej len „všeobecné užívanie“). Užívateľ sa musí prispôbiť stavebnému stavu a dopravnotechnickému stavu dotknutej komunikácie; nesmie ju poškodzovať alebo znečisťovať. prispôbiť stavebnému stavu a dopravnotechnickému stavu dotknutej komunikácie; nesmie ju poškodzovať alebo znečisťovať.

33. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. na vozovke a krajniciach diaľnic, ciest a miestnych ciest nesmú sa, s výnimkou dopravných značiek a dopravných zariadení, umiestňovať predmety tvoriace pevnú prekážku. Jestvujúce pevné prekážky musia sa v lehotách určených vykonávacím predpisom

odstrániť. V odôvodnených prípadoch povoľuje výnimky z tohto zákazu cestný správny orgán, ktorý môže tiež určiť odchylné lehoty na odstránenie stĺpov nadzemných vedení.

34. Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 8/2001 Z.z. kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

35. Odvolací súd len podotýka, že ak by bola v spore daná právomoc súdu ,žalovaná v konaní dôvodne vzniesla aj nedostatok pasívnej vecnej legitímácie obce, keďže prekážku spôsobilá nie žalovaná ale pán Q. ako fyzická osoba, ktorá znemožňuje žalobcovi výkon práv a povinností, ktoré mu zákon priznáva. Preto dáva na zváženie , či v tomto konaní nie je na mieste podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie proti žalovanej, ktorá by mala odstrániť predmetného oplotenie na pozemku, ktorý je vo vlastníctve P.Ú. Q., na ktorom sa nachádza stavba - miestna a účelová komunikácia, ktorej správcou je žalovaná, nakoľko v tomto konaní pri rozhodovaní súdy nemajú právomoc konať, keďže táto právomoc je daná príslušným správnym orgánom v znení procesného postupu, ktorý je im daný v správnom konaní v znení zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), a v konaní o preskúmaní zákonnosti postupu správnych orgánov ako aj ich rozhodnutí následne správnym súdom, nakoľko len v prípade, ak by tento návrh smeroval voči fyzickej osobe pána Q. ako vlastníkovi predmetného pozemku, by mal súd právomoc vo veci konať.

36. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa § 331 ods. 1 CSP návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

38. Keďže procesné pochybenie súdu, týkajúce sa doručovania žaloby s odkazom na ust. § 331 CSP ,so zreteľom aj na ďalšie odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, v ktorom sa súd prvej inštancie už zaoberal preskúmaním veci v konaní samom, z dôvodu vecnej správnosti napadnutého uznesenia, nemali vplyv na rozhodnutie súdu, sú vo veci právne irelevantné.

39. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť - procesné podmienky.

40. Podľa ods. 2 citovanej právnej normy ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

41. Podľa § 10 ods. 1 CSP ak spor alebo vec patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví a spor alebo vec mu postúpi. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

42. Nakoľko nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľnou podmienkou konania, súdu prvej inštancie neostávalo nič iné, len konanie vo veci konania o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej zastaviť (§ 161 ods. 1,2 CSP) s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec postúpená Obci Vinné ako miestne príslušnému správnomu orgánu na rozhodnutie o tomto nároku žalobcu (§ 10 ods. 1 CSP), odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne a to v spojení aj s výrokom o nároku na náhradu trov konania, keďže správne vychádza z procesného úspechu žalovanej v tomto konaní.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, odvolací súd jej priznal plný nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi s tým, že o výške priznaných nárokov na náhradu trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).